

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/580/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3713214879
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3713214879.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Emílie Zimovej a sudcov JUDr. Gabriely Janákovkej a Mgr. Zuzany Holúbkovej v právnej veci navrhovateľa: M. G. H. s.r.o., U. 8, Y., IČO: 35 831 154 zastúpeného JUDr. G. J., advokátom, U. 8, Y., proti odporcom: 1/ G. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXX/X, E. Y., 2/ X. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. č. XXX, o zaplatenie 3.607,7 Eur s prísl., na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 10. februára 2014 č. k. 6C/266/2013-54 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Odporcom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom uložil odporcom 1/, 2/ povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 2.067,16 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 1.304,31 eur od 12.03.2013 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti návrh zamietol. O trovách rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu. Svoje rozhodnutie odôvodnil popisom vykonaných dôkazov, z ktorých vyplynulo, že právny predchodca navrhovateľa, a to Slovenská sporiteľňa, a.s. uzavrel s odporcami dňa 12.08.2010 ako dlžníkmi zmluvu o splátkovom úvere na základe, ktorej im poskytol úver vo výške 3.000 eur pri fixnej úrokovej sadzbe 14,9%, RPMN 19,08%, ktorý sa odporcovia zaviazali splácať v 70 mesačných splátkach s tým, že prvá splátka bude vo výške 26,82 eur splatná do 31.08.2010 a ďalších 69 splátok vo výške 69,35 eur, ďalšie splátky budú splatné vždy k 20.dňu v kalendárnom mesiaci. Bolo dohodnuté, že konečná splatnosť úveru má nastať 20.05.2016, a teda celková čiastka spojená s úverom predstavuje 4.739,23 eur. Odporcovia si neplnili svoje zmluvné povinnosti riadne a včas, keď celkovo uhradili len prvú krátenú splátku 26,82 eur a z ďalších splátok celkovo 776,19 eur, teda spolu uhradili 803,01 eur. Právny predchodca navrhovateľa oznámil odporcom 27.02.2013, že nastal prípad porušenia bodu 7.6.1 písm. a/ VOP, preto ku dňu 20.02.2013 vyhlásila Slovenská sporiteľňa mimoriadnu splatnosť poskytnutého úveru a vyzvala odporcov, aby v lehote 10 dní od prevzatia oznámenia zaplatili sumu 3.673,5 eur. Zároveň 05.04.2013 oznámila odporcom postúpenie pohľadávky na navrhovateľa. Považoval tak za preukázané, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcami 1/, 2/ vznikol právny vzťah zo zmluvy o úvere uzatvorenej podľa ustanovenia § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, ktorá je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere v spojení s § 2 písm. d/ Zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Vyslovil názor, že odporcovia obsah zmluvy a predovšetkým obsah obchodných podmienok pred podpisom nemohli podstatným spôsobom ovplyvniť. Súdu je zároveň z rozhodovacej činnosti známe, že právny predchodca navrhovateľa vzorový text zmluvy, obchodných podmienok používal vo viacerých prípadoch pri poskytovaní úverov iným spotrebiteľom. Odporcom poskytol úver v rámci jeho podnikateľskej činnosti a odporcovia pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonali v rámci predmetu svojej obchodnej či inej podnikateľskej

činnosti. Ide teda zároveň o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pričom je irelevantné, podľa akého právneho predpisu bola zmluva uzavretá, resp., či si účastníci zvolili režim obchodného zákonníka. Citoval ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa na daný právny vzťah použije prednostne to ustanovenie Občianskeho zákonníka, ktoré je pre spotrebiteľa výhodnejšie oproti úprave v inom právnom predpise a v zmysle § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka sú neplatnými také dojednania v spotrebiteľských zmluvách, ktoré obchádzajú ustanovenia zákona o spotrebiteľských zmluvách výhodnejších pre spotrebiteľa. Samotná skutočnosť, že navrhovateľ následne nadobudol pohľadávku nemení spotrebiteľský charakter zmluvy. Považoval ďalej za preukázané, že odporcovia mali dlh splatiť v splátkach, ktorú povinnosť neplnili riadne a včas. Za poskytnutý úver uhradili prvú splátku 26,82 eur a ďalšími platbami 776,19 eur spolu 803,01 eur. Ďalej súd skúmal či k zosplateniu celého poskytnutého úveru došlo ku dňu 20.02.2013 v súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách. Citoval ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého pred tým, ako dodávateľ vyhlási mimoriadnu splatnosť úveru, musí upozorniť spotrebiteľa na právo žiadať zaplatenie všetkých splátok jednorazovo v prípade, ak spotrebiteľ v lehote 15 dní od doručenia tejto kvalifikovanej výzvy neuhradí svoj súčasný dlh. Až po uplynutí tejto 15 dňovej lehoty môže dodávateľ vyhlásiť mimoriadnu splatnosť a žiadať o zaplatenie celého dlhu. Z oznámenia právneho predchodcu navrhovateľa zo dňa 27.02.2013 však jednoznačne vyplýva, že tento vyhlásil mimoriadnu splatnosť bez zaslania kvalifikovanej výzvy a iba oznámil odporcom už existujúci stav, že došlo k zosplateniu spätne ku dňu 20.02.2013, čím im odňal právo zakotvené v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Vyslovil názor, že navrhovateľ nepreukázal, že pri zosplatení celého úveru postupoval v súlade so zákonom, a preto k zosplateniu dlhu nedošlo v dôsledku čoho žaloba o zaplatenie 3.607,70 eur bola na súd podaná sčasti predčasne. Navrhovateľ má právo na zaplatenie tej nesplatennej časti úveru, ktorá vyplýva z uzavretej úverovej zmluvy ku dňu vyhlásenia rozsudku, teda k 10.02.2014, a preto priznal navrhovateľovi túto sumu vo výške 2.067,16 eur pri výpočte, že odo dňa uzavretia zmluvy do dňa vyhlásenia rozsudku mali odporcovia uhradiť prvú splátku 26,82 eur a 41 splátok po 69,35 eur, teda celkovo mali uhradiť 2.810,17 eur a uhradili len 803,01 eur, a preto je ich povinnosťou zaplatiť rozdiel, a to 2.067,16 eur. Odporcovia sa preukázateľne dostali do omeškania so splnením peňažného dlhu, a preto navrhovateľ má právo požadovať od nich úrok z omeškania v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Úrok z omeškania mu však nepatrí z uplatnenej sumy 3.040,27 eur z dôvodu, že v čase, od ktorého úrok žiada, dlžná suma nepredstavoval túto sumu. V čase, od kedy si navrhovateľ uplatnil úrok z omeškania, t. j. od 12.03.2013 bola dlžná suma vo výške 1.304,31 eur, pri výpočte ako pri dlžnej istine pri odpočítaní ešte 11 mesačných splátok po 69,35 eur, teda dlžná istina ku 10.02.2014 - 762,85 eur (11x 69,35 eur), keďže splátky sú splatné vždy ku 20. dňu v mesiaci.

Proti rozsudku podal v zákonnej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie navrhovateľ, a to proti výroku, ktorým bol návrh čiastočne zamietnutý rozhodnuté o náhrade trov a navrhol, aby tejto napadnutej časti krajský súd rozsudok okresného súdu zmenil tak, že zaviazá odporcov zaplatiť aj istinu 1,540,54 eur, úrok z omeškania vo výške 8,75% z dlžnej sumy 1.735,96 eur od 12.03.2013 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Súdu prvého stupňa vyčítal nesprávne právne posúdenie, ktoré spočívalo v závere, že právny predchodca navrhovateľa nezaslal odporcom kvalifikovanú výzvu na doplatenie splatnej pohľadávky z titulu nesplatených úverových splátok podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Zotrval na stanovisku, že jeho právny predchodca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru z dôvodu neplnenia platobných povinností žalovanými, ku ktorým sa zmluvne zaviazali a konkrétne išlo o omeškание s platením troch a viacerých úverových splátok. Táto skutočnosť vyplýva z listín, ktoré navrhovateľ predložil, pričom vyhlásenia mimoriadnej splatnosti bola skutočnosť, že odporcovia boli v omeškanií nie s jednou mesačnou splátkou, ako stanovuje možnosť predčasne žiadať o plnenie veriteľom podľa prvej vety ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka, ale s viacerými splatnými mesačnými splátkami, a to minimálne s tromi. Možnosť predčasného ukončenia úverového vzťahu vyhlásením predčasnej splatnosti veriteľom pre prípad porušenia podmienok úverovej zmluvy bola dohodnutá priamo zmluvnými stranami čl. I. bod 8 úverovej zmluvy a čl. 8.7.6 všeobecných obchodných podmienok úverovej zmluvy. Okrem toho na následky nesplácania spotrebiteľského úveru boli odporcovia upozornení ešte pred podpisom úverovej zmluvy právnym predchodcom navrhovateľa v písomnom dokumente s označením „štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere“ konkrétne v čl. 4 s označením iné dôležité právne aspekty - následky nesplácania spotrebiteľského úveru. Tam boli odporcovia upozornení, že v prípade omeškania s viac ako tromi mesačnými splátkami si právny predchodca navrhovateľa môže uplatniť nároky v súdnom konaní. Odporcovia tak boli preukázateľne oboznámení a upozornení právnym predchodcom navrhovateľa na možnosť

predčasného ukončenia úverového vzťahu pre neplnenie platobných povinností vyhlásením predčasnej splatnosti úveru, a preto je navrhovateľ presvedčený, že boli splnené podmienky na predčasné ukončenie úverového vzťahu pre neplnenie platobných povinností, nakoľko právny predchodca navrhovateľa už na počiatku zmluvného vzťahu v úverovej zmluve, konkrétne v čl. I. bod 8 úverovej zmluvy v čl. 7 bod 7.6 všeobecných obchodných podmienok úverovej zmluvy, ako aj v písomnom dokumente s označením štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere ich upozornil v lehote nie kratšej ako 15 dní pred vyhlásením predčasnej splatnosti na možnosť predčasného ukončenia úverového vzťahu vyhlásením predčasnej splatnosti úveru v prípade neplnenia platobných povinností odporcami, a preto boli splnené základné predpoklady na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, ktorá bola vyhlásená z dôvodu trvalého omeškania s platením nie jednej, ale viacerých splátok úveru. Právny predchodca navrhovateľa postupoval preto plne v súlade so zmluvnými podmienkami ako aj ustanoveniami Občianskeho zákonníka, predčasnú splatnosť úveru vyhlásil za a/ po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a súčasne aj po b/ pri splnení notifikačnej povinnosti na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru v prípade porušenia platobných povinností žalovanými.

Vyjadrenie k odvolaniu nebolo podané.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. v medziach odvolania, t. j. vo výroku, ktorým bol návrh na začatie konania zamietnutý a rozhodnuté o náhrade trov prvostupňového konania a zistil, že v tejto napadnutej časti je potrebné rozsudok okresného súdu potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pretože je vo výroku vecne správny. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ustanovenia § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu.

Rozsudok alebo uznesenie, ktorým sa končí konanie vo veci samej možno v zmysle ustanovenia § 205 ods. 2 O.s.p. odôvodniť len okolnosťami uvedenými pod písm. a/ až f/ citovaného zákonného ustanovenia.

Navrhovateľ vo svojom odvolaní uvádza, že podáva odvolanie podľa ustanovenia § 205 ods. 2 písm. b/, c/, d/, f/. V odvolaní ďalej vyčíta súdu prvého stupňa, že nedospel k správne právnemu záveru v otázke vyhlásenia predčasnej splatnosti predmetného úveru, čo je dôvodom na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. (rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci).

Za nesprávne právne posúdenie veci sa podľa súdnej praxe považuje mylná aplikácia a výklad právnej normy na zistený skutkový stav, alebo použitie právnej normy, ktorú na skutkový stav vôbec nemožno použiť.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva, že súd prvého stupňa posúdil otázku predčasnej splatnosti úveru, ktorý právny predchodca navrhovateľa poskytol odporcom podľa ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozorňujú spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka umožňuje veriteľovi v prípade, ak ide o plnenie v splátkach, aby žiadal od dlžníka zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, pričom zároveň stanovuje aj podmienky. Prvou podmienkou je, že táto možnosť bola dohodnutá, alebo v rozhodnutí určená a zároveň, že nastalo nesplnenie niektorej splátky.

Ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka stanovuje aj ďalšiu podmienku, a to že citované právo môže veriteľ uplatniť najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozorňujú spotrebiteľa nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

V prejednávanej veci bolo nepochybne preukázané, že odporcovia porušili svoju povinnosť splácať dlh riadne a včas a v dohodnutých splátkach. Navrhovateľ v odvolaní poukazuje na možnosť predčasného ukončenia úverového vzťahu vyhlásením predčasnej splatnosti veriteľom pre prípad porušenia podmienok úverovej zmluvy. Bola dohodnutá priamo zmluvnými stranami v čl. I bod 8 úverovej zmluvy a tiež čl. 7 bod 7.6 všeobecných obchodných podmienok úverovej zmluvy, pričom na následky nesplácania spotrebiteľského úveru boli odporcovia upozornení ešte pred podpisom úverovej zmluvy právnym predchodcom navrhovateľa v písomnom dokumente s označením „štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere“. Citované listiny a dojednania však postačovali pre predčasnú splatnosť úveru len do doby, kým nenastala účinnosť ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktorý stanovuje v spotrebiteľských zmluvách ďalšiu podmienku, a to upozornenie spotrebiteľa na to, že pôvodne dohodnuté plnenie v splátkach zostane splatným ihneď, čo je potrebné urobiť najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a súčasne upozorniť spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Navrhovateľ v konaní predložil kópiu listu zo dňa 27.02.2013 s označením „oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti“. V ňom oznamuje odporcom, že v zmysle bodu 7.6.1 VOP Slovenská sporiteľňa, a.s. ku dňu 20.02.2013 vyhlásila mimoriadnu splatnosť poskytnutého úveru, čím sa pohľadávka zo zmluvy o úvere stala splatnou v celom rozsahu.

Citovanú listinu právneho predchodcu navrhovateľa súd prvého stupňa správne nepovažoval za kvalifikované upozornenie v zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, pretože nespĺňa náležitosti uvedené v citovanom zákonom ustanovení.

Súd prvého stupňa preto postupoval správne, keď vyhovel návrhu na začatie konania len po sumu, ktorá bola splatná ku dňu rozhodnutia súdu a vo zvyšku návrh na začatie konania zamietol.

Odvolací súd nezistil ani opodstatnenosť dôvodu na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p. (súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam), ktorý taktiež navrhovateľ vo svojom odvolaní uplatňuje. Podstata tohto odvolacieho dôvodu totiž spočíva v nesprávnom postupe súdu prvého stupňa pri hodnotení výsledkov dokazovania, dôsledkom čoho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, alebo vyplývajú z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

Preskúmaním veci odvolací súd nezistil, že by súd prvého stupňa listinné dôkazy, ktoré boli v konaní predložené hodnotil v rozpore s ustanovením § 132 O.s.p., podľa ktorého dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci. Z predložených listín, a to najmä listu právneho predchodcu navrhovateľa zo dňa 27.02.2013 vyplývajú skutočnosti, ktoré súd prvého stupňa uvádza v odôvodnení napadnutého rozsudku a na ktoré aj správne aplikoval ustanovenie § 54 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

Ďalšie dôvody na odvolanie, ktoré navrhovateľ uplatnil vo svojom odvolaní, a to dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. b/ (konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci), c/ (súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností) so spisu nevyplývajú, pričom navrhovateľ v odvolaní neuvádza žiadne skutočnosti, z ktorých by bolo možné vyvodiť ich existenciu.

Krajský súd preto rozsudok okresného súdu v napadnutej časti potvrdil.

V odvolacom konaní boli tak úspešní odporcovia, ktorí by mali v zmysle ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov odvolacieho konania, avšak v súvislosti s odvolacím konaním im trovy nevznikli, a preto im neboli priznané.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.